

HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

posudek oponenta

Práci předložil:

Mannlová Aneta

Název práce:

Ženské postavy v románech Karoliny Světlé

Hodnotitel:

Mgr. Jiří Novotný

1. CÍL PRÁCE:

V úvodních pasážích práce není cíl specifikován, ba ani naznačen. Autorčina bezradnost pak kulminuje v samém závěru, kde uvádí: „*Charakterizovala jsem ženské hrdinky z hlediska jejich vzhledu a na základě monologů, jež postavy spolu vedou, jsem nahlédla do nejhļubšího nitra postav a popsala tak jejich povahové vlastnosti.*“ Co dodat? Měla by si především zopakovat rozdíl mezi prostým popisem a charakteristikou; odhlédneme-li dále od takových omylů, že *postavy spolu vedou monology* (vedou dialogy, nebo vnitřní monology?), nemůžeme souhlasit ani se závěrem vyjádření, protože to byla pouze a jen K. Světlá, která *nahlédla do nejhļubšího nitra postav*, nikoli autorka bakalářské práce. Bohužel!

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ:

Obsahovost díla bychom mohli kladně hodnotit. To by ovšem autorka musela alespoň v závěru stručně prezentovat vlastní názory na dílo K. Světlé a vyvodit z dílčích poznatků jakýkoli – byť jednoduchý – smysluplný závěr. Nestalo se. Práce ulpívá na pouhé popisnosti a komparaci excerptovaných pasáží. Chvályhodná je ale zcela jistě pracovní metoda, kdy se autorka nejprve pečlivě seznámila s nezřídka komplikovanými primárními texty a dokázala velice umně a přesvědčivě vybrat signifikantní popisné a charakterizační pasáže. Nevyužila však možnost s tematikou dále samostatně pracovat, a to až po uplatnění interdisciplinárních vazeb literárních textů. Přímo se nabízel například směr k psychologii, sociologii či sociální psychologii.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA:

Registrujeme kompozičně vyvážený celek, přehledný a srozumitelný. Občas se objevují drobné chyby ve formě zakomponovaných citací, neslabičné předložky na konci řádků; asi nejhorší je svévolná podoba citací často neodpovídající požadované normě.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE:

Jistě pozitivní je autorčino hodnocení v závěru (s. 34), kde komentuje roli kontrastní kompozice v prózách Karoliny Světlé i určitý vývoj negativních postav charakterizovaný gradujícím mravním úpadkem. Dobře bylo odhaleno uplatnění životních postojů významné české autorky, tak typické pro její podještědské prózy. Text je bohužel zatížen řadou nedostatků, drobných i závažných. Objevují se lapsy v tvarosloví i ve skladbě (s. 27), registrujeme inverzi slovosledu v jakési archaické podobě (s. 14) a místy se neubráníme úsměvným interpretačním rozpákům, jako na s. 32: „*Chodila oblečena do šatů z psí kůže a chlupy byly licem dolů.*“ Naprosto šokující je však přemíra závažných pravopisných pochybení (s. 14, 16, 23, 24, 26, 27, 28, 29, 32) i fatálních chyb v interpunkci, které jasně dokumentují neznalost, nikoli nepozornost (s. 6, 7, 11, 14, 20, 22, 24, 25, 29, 31, 32).

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ:

Jaký způsobem by patrně diagnostikoval psycholog (psychiatr) rychtářčinu postavu z Vesnického románu? Mohl vůbec v 19. století pradědeček vychovávat dospělou dívku (viz Kantůrkice)?

6. NAVRHOVANÉ HODNOCENÍ:

Hodnotím nadějnou, ale ve výsledku nepodařenou bakalářskou práci, kterou doporučuji k obhajobě se značnými rozpaky. Pozitivní obhajoba je sice možná, ale mámo pravděpodobná.

Navrhoji hodnocení:

Dobře

Datum: 15. dubna 2017

Podpis:

